

Олександр Калашник:

«ТВЕРДО, ПРЯМО, ЗАТЕ ЧЕСНО!»

**АГРАРНА ПАРТІЯ
Дніпропетровщини**

Такий незмінний девіз життя відомого фермера, кандидата на посаду Межівського селищного голови Олександра Вікторовича Калашника

Григорій ДАВИДЕНКО

За кілька днів, у неділю 25 жовтня, жителі Межівської об'єднаної територіальної громади обирають селищного голову і депутатів селищної ради. Тепер це ще більш значимий вибір для мешканців сусіднього із Донщиною степового краю, як і для всіх українців. Адже 17 вересня Верховна Рада ухвалила закон, що передбачає з 2021 року прямі відносини бюджетів ОТГ з державним кошторисом. Разом із правом розпоряджатися землями поза межами населених пунктів це надає додаткові повноваження об'єднаним громадам. І водночас вимагає іще більшої відповідальності від обраних виборцями 25 жовтня людей, котрі представлятимуть спільні інтереси селян у місцевій владі.

Сьогодні наша розповідь про єдину команду аграріїв, робітників та вчителів Аграрної партії Дніпропетровщини, яка змагається за представницькі мандати в Межівській ОТГ. На посаду її голови балотується відомий і за межами рідного краю голова фермерського господарства «Калашник» Олександр Вікторович Калашник, котрого добре знають постійні читачі «Фермера Придніпров'я». Позаяк перипетії його тривалої, безкомпромісної судової боротьби проти рейдерства і свавілля місцевих правоохоронців на всіх рівнях – Межової, Дніпра і Києва – неодноразово висвітлювалися на сторінках газети. Отже, слово неординарній людині і свідомому громадянину, який роками відстоює гарантоване законом право бути вільним хліборобом на рідній землі, кандидату аграріїв на посаду Межівського селищного голови.

Олександр Калашник: розповім про себе. Мені 39 повних років, одружений, виховуємо з дружиною трьох дітей. Я народився, виріс, отримав середню освіту та проживаю в селі Слов'янка Межівського району. Маю дві вищі освіти: технічну (інженер-дослідник із механізації сільського господарства в Дніпропетровському державному аграрно-економічному університеті) та юридичну (правознавство в Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ). Перша вища освіта дала мені знання та вміння роботи з сільськогосподарською технікою, що стало великим підґрунтям для початку роботи на землі, мого особистого розвитку як хлібороба. Друга, юридична освіта, дала мені розуміння того, як важливо та необхідно знати свої права та як їх захистити. До речі, вдало захищати свої права мені доводилося досить часто.

Ще в період навчання в ДДАЕУ в 2004-му я почав працювати на землі, допомагав батькові, Віктору Семеновичу, вести одноосібне господарство. Пізніше ми заснували фермерське господарство «Калашник», яке діє і по сьогодні. Мені завжди подобалася робота на землі. Як в далекому 2004-му, так і сьогодні я працюю на сільськогосподарській техніці самостійно. Звичайно, із розвитком ФГ та збільшенням площ орендованих земель маю працівників, які допомагають нам з батьком господарювати, але продовжую працювати

на землі власноруч. В ті години, коли знаходжуся за кермом трактора чи комбайна, завжди багато думаю. Своє звернення до громадськості, як кандидат на голову ОТГ, я теж обдумав у полі.

«Аби руки і охота, буде зроблена робота!»

- І тут дійсно, мимоволі постає в голові питання: «а коли ж Ви, Олександр Вікторовичу, будете займатися справами та проблемами Межівської ОТГ, якщо весь Ваш час проходить за кермом на ланах?»

- Відразу хочеться відповісти одним українським прислів'ям – «аби руки і охота, буде зроблена робота!» Якщо громада обере мене своїм лідером, то принаймні на 5 років я залишу свою посаду голови фермерського господарства - увесь мій час і зусилля будуть для громади. В ході зародження, становлення та розквіту нашого з батьком фермерського господарства було багато злетів і падінь, адже не завжди все залежить лише від знань та вміння управління. Я зрозумів важливу річ, що з будь-якої ситуації є розумний вихід, головне - боротися та не опускати руки!

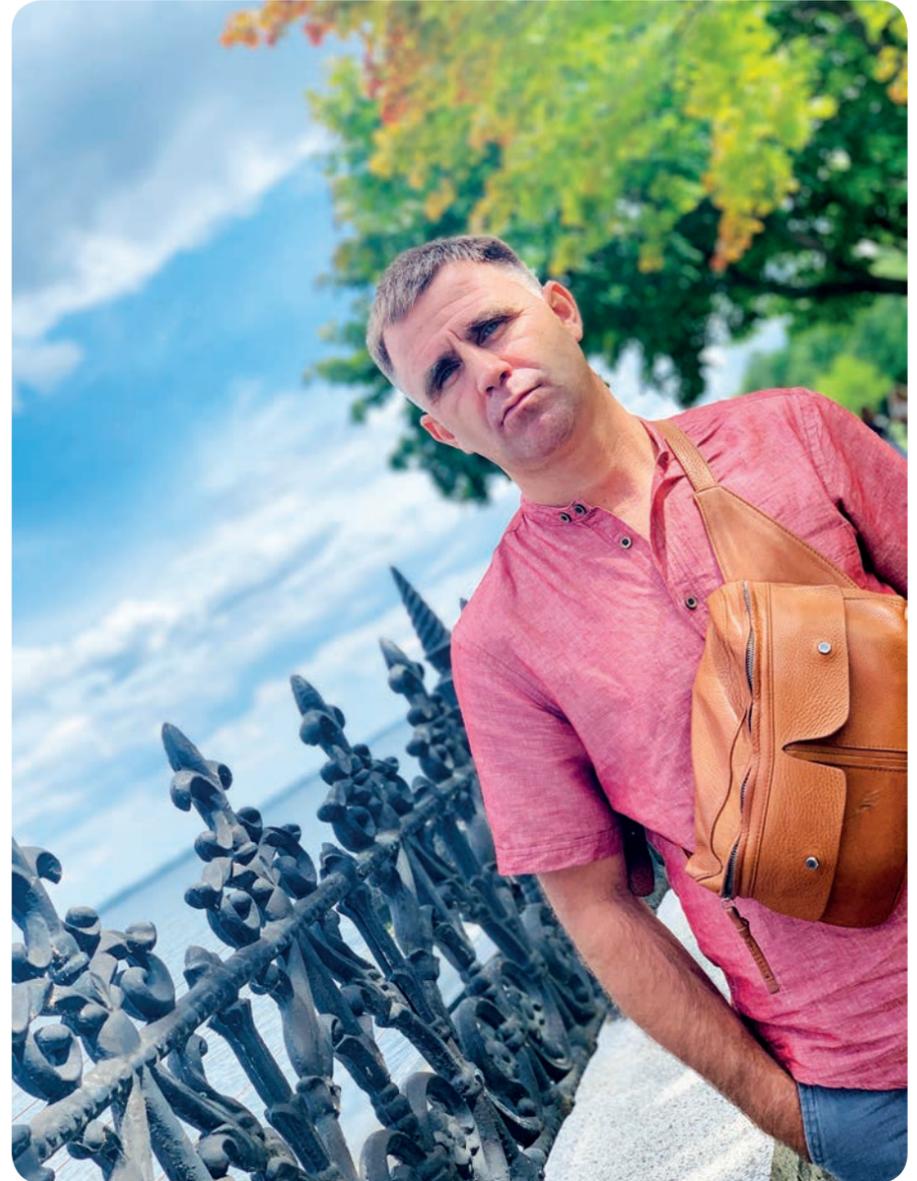
Сьогодні мені 39, і я впевнено можу сказати, що сформував себе як особистість та керівник. Маю бажання своєю наполегливістю і працелюбністю скерувати Межівську ОТГ на той шлях, де буде все для всіх однаково, чесно та раціонально. «Твердо, прямо, зате чесно!» - моє гасло та незмінний девіз по життю. Ці прості чотири слова разом містять глибокий сенс.

«Не все те золото, що блищить»

- Для Ваших земляків буде цікавою відповідь на питання - чому саме цієї політичної сили балотуєтесь на голову Межівської ОТГ?

- Так, це Аграрна партія України! Вона утворена в далекому 1996 році саме аграріями. Серед основних принципів, якими керується партія у своїй діяльності, як і я у своєму житті - рівність усіх, незважаючи на походження, віросповідання та можливості; верховенство права; свобода; чесність; ефективність. Отже, з представниками цієї партії у нас спільна не лише сфера професійної діяльності, а й ідеологія. І в єдиному списку кандидатів Аграрної партії до Межівської селищної ради порядні, небайдужі до громадських справ люди, які так само щиро вболівають за долю громади. Аграрна партія України не є розпіреною та такою, про яку чути на кожному кроці. Можливо, це також послужувало причиною моєї уваги, бо кажуть «не все те золото, що блищить!» Та незважаючи на свою, якщо можна так сказати «скромність», дана партія була, та мабуть і залишається, не дуже бажаною декому в Межівській ОТГ.

На обласному з'їзді партії було вирішено, що Аграрна партія України братиме участь і висуває своїх кандидатів у депутати до Межівської ОТГ на чергових місцевих виборах 25 жовтня 2020 р. Мене уповноважили подати відповідні документи для реєстрації до територіальної виборчої комісії в смт. Межова. Комісія документи 24 верес-

ня прийняла, про що видала довідку. І сказали - рішення про реєстрацію буде згодом. За два дні звернувся до комісії за рішенням, але мені вручили «Постанову про відмову в реєстрації кандидатів». Усне пояснення голови комісії мене приголомшило – «у вас помилки в документах, а виправлення ваші вже ніхто не розглядатиме!». Скажу чесно, не здивувався ні на хвилину, «проходили, знаємо!» Був абсолютно спокійним, позаяк норми ч. 3 статті 230 Виборчого кодексу України передбачають право на помилки та неточності в документах, що подаються на реєстрацію. І передбачають обов'язкове повідомлення комісією суб'єкта звернення про такі помилки, а також забезпечують односторонній строк на виправлення. Зрозумівши, що Межівській ТВК я нічого не зможу довести, адже мене просто не чути і чути не хочуть, звернувся до суду.

Шукати правду довелося в Дніпрі

- Загалом у Дніпропетровській області аж три ТВК – Межівська, Підгородненська і обласна – відмовили аграріям в реєстрації, вкрай цинічно порушивши при цьому Виборчий кодекс. Як вдалося подолати спротив і протиправну бездіяльність комісії?

- Зареєструвати кандидатів Аграрної партії в Межовій допоміг суд. Зі словами «ніякого строку для усунення помилок в цьому випадку не передбачено законом», мені видають постанову

про відмову в реєстрації. Із мотивувальною частиною дивовижного змісту: «24 вересня суб'єкту висування було повідомлено про відсутність вище зазначених документів, а станом на 25. 09. 2020 р. документи не надійшли, а отже є відсутніми, тому – відмова». Тобто, і помилка має місце, і повідомлення було, й 1 день на усунення недоліків. Але ж ніхто і ні про що мене, звісно, не повідомляв! Цей підступний обман взагалі не вкладається в голову ні в мене, ні в людей з мого близького оточення. Та якби мені сказали про помилку і необхідність її виправити негайно, я б одразу це зробив. І в територіальній комісії це розуміли, але ж так сильно, мабуть, партія та люди не до вподоби, що вирішили схитрувати...

Але Дніпропетровським окружним адміністративним судом 30 вересня скасовано згадану постанову та зобов'язано Межівську ТВК розглянути наші уточнені документи повторно! І Ви знаєте, думав - усе, далі вже нічого складного. Але ні! Голова комісії до останнього відмовлялася приймати документи. І лише коли зібралися усі члени комісії - яким дуже вдячний за справедливість та порядність – я виступив, заслухали рішення суду, і вони ухвалили рішення зареєструвати кандидатів від Аграрної партії. Такий, на жаль, нелегкий шлях видався для партії в Межовій на виборах у цьому році.

Продовження - стор.2, 4

Олександр Калашник: «ТВЕРДО, ПРЯМО, ЗАТЕ ЧЕСНО!»

Григорій ДАВИДЕНКО

Початок стор. 1. Продовження

- Олександр Вікторовичу, Ви вже тривалий час стабільно і успішно працюєте на землі, маєте досвід і перспективи на майбутнє. Що спонукало стати кандидатом на доволі непросту, коли по-справжньому працювати для людей, посаду голови чималої Межівської ОТГ?

- Розповім про одну подію з мого життя, після якої вирішив, що маю змінити стан речей в існуючому на той час Межівському районі. Сталася вона 11 вересня 2018 року. В той день я, як завжди, працював на полі, збирав урожай соняшнику. Працював на земельній ділянці, що розташована на території Новогригорівської сільської ради, тобто на землях Межівської ОТГ. Звичайно, законно та на підставі відповідного договору. Ближче до вечора став помічати, що біля поля відбувається рух легкових автомобілів, незвичний для картини степу – з авто ніби спостерігали за тим, що я роблю. Але мене ніхто не займав, і я спокійно докочив соняшник на 20-гектарному полі. Збирався вже зі своїми робітниками їхати додому. І тут почалося – дочекалися, поки зберемо урожай! До поля посунули невідомі мені авто. Поліцейські, що вийшли з них, говорили моєму батькові про якусь проблему із земельною ділянкою комунальної власності, не показуючи при цьому жодних документів. Розуміючи, що ніякого відношення ми до тієї ділянки не маємо, адже працювали на землі, що належить фізичній особі, я сів у свій Камаз із причепом, наповнений насінням, і поїхав додому – як і роблю це кожного разу ввечері після роботи.

Та на півдорозі зрозумів, що за мною женеться незнайомий автомобіль, а якісь невідомі люди кричать щось із вікна. Обігнавши мене, з пасажирського місця, із відчиненого вікна відкрився вогонь! Ніч, швидкість авто, степова нерівна дорога – і в таких умовах виконується стрільба в лоб! Якоюсь із кількох куль мені пробили колесо, я зупинився. Підбігли, як тоді зрозумів, працівники поліції, викинули мене з Камазу, зв'язали руки і ноги. Так я пролежав близько півгодини... Поки я «зручно» лежав на холодній землі, мені повідомили, що поле, на якому працював, є комунальною власністю, я вчинив самозахват! Мною були надані усі відповідні документи, які підтверджують законність дій, аж після цього мене відпустили. Мене, але не Камаз із

соняшником! Цілу ніч ми чекали в полі біля автомобіля, і на ранок слідчий привіз ухвалу суду про арешт насіння. На арешт працівники поліції приїхали усім складом Межівського відділу, що викликало лише сміх та цілком логічне питання: «А хто залишився працювати у відділі?». Слідчий, начальник поліції та прокурор запропонували мені за 160 тисяч грн. віддати мою техніку з насінням. Але я стояв на своєму, що в мене все законно! Зерно все ж таки забрали того ж дня, а я пішов до апеляційного суду оскаржувати ухвалу про арешт.

Суд виграла! Зерно повернули до останнього грама! Потрачений час, сили, здоров'я моїх батьків, які все це беззаконня бачили та дуже хвилювалися, ніхто не поверне... Так що ж тоді трапилося? А нічого дивного, невірно надана інформація Межівською ОТГ, не уважно досліджені документи працівниками поліції та слідчим суддею, не знання останніми особливостей державного земельного кадастру, можливо, ще якісь фактори... Власне, вони просто переплутали земельні ділянки, уявляєте – переплутали! От така була історія в мене два роки тому. В ті дні, коли це відбувалося, про це знав увесь Межівський район, маю на увазі керівництво: адміністрація, селищна і районна ради, сільгоспуправління. В усіх перелічених установах є повноваження і щодо вирішення земельних питань. Але жоден із керівників не відгукнувся допомогти! Допомогти відстояти права сумлінному платнику податків, та просто людині. Але, коли справа стосується якихось заходів – то всі вони в костюмах, із краватками біля мікрофону, з пишними промовама. Не розумію, чому лише на святах, не розумію, чому не в скрутну хвилину, не розумію, чому люди такі байдужі...

Як тоді, так і зараз, у нас відсутня допомога влади в ситуації, коли права людини та юридичних осіб порушують органи державної влади! Вважаю, що це дуже важливо – відстоювати права людей, надавати захист там, де він потрібний, у будь-який день тижня та час доби. Адже, ОТГ – це маленька Україна, а її лідер, як і Президент країни, повинен гарантувати людям їхні права.

- Справді, дуже незвичайна і вагома підстава для рішення боротися за посаду голови селищної ради, щоб завжди відстоювати права людей, а не позирати мовчки на беззаконня, яке аж набігає на очі. А які кроки плануєте для того, щоб чимала Межівська ОТГ стала успішною, комфортною для усіх жителів?

- Почну з того, що спочатку розглядаю село, а об'єднану територіальну громаду потім. На моє переконання, основним фактором успішності всієї

Такий незмінний девіз життя відомого фермера, кандидата на посаду Межівського селищного голови Олександра Вікторовича Калашника

громади є не загальні показники в табличках та схемах, які показують на форумах/злетах/зустрічах/конкурсах/звітах. Показник успішності всієї громади та ефективності її керування – кожне село окремо. Якщо в селі, до прикладу, яке приносить найменшу частину податків серед інших до бюджету ОТГ, є все, що необхідно для нормального життя людей – така громада є успішною! Звісно, в кожного з нас розуміння «нормального життя» є різним. Але не будемо плутати нормальність з картинками закордонних фільмів.

Що для мене означає «нормальне життя» в селі:

- доступ до медичної допомоги;
- питна вода;
- робочі місця;
- дороги;
- освітлення;
- телефонний та інтернет зв'язок;
- працюючий дитсадок та школа;
- задоволений листоноша;
- транспортний зв'язок із іншими населеними пунктами;
- відсутність сміттєзвалищ та раціональне використання сміття;
- захист від злочинних посягань.

На мою думку, це основні речі, які повинні бути в кожному селі успішної громади! Звичайно, це не межа, і є багато того, що зробить життя в селі ще кращим. Знаю одне: село не повинно постійно жити в очікуванні виконання обіцянок з «центру». Хочу, щоб жити в сільській місцевості стало престижним, адже тут краща екологічна ситуація, ніж у місті, тут людина ближче до природи. А у нас такий мальовничий край, де хочеться дихати і жити! Нам потрібно розбудувати сільську інфраструктуру, щоб молоді хотіла повернутися в село, а не тікала з нього. Щоб до нас приїжджали з міста на відпочинок і хотіли повернутися знову. Щоб, їдучи з міста в село навідати своїх батьків, дідуся та бабусю - люди були в захваті від того, як тут добре, та хотіли залишитися якомога довше!

А що стосується обіцянок, то я проти усіх цих «зроблю, забезпечу, втілю в життя». Адже все, що пишуть у своїх програмах кандидати, це прямі обов'язки майбутнього голови. Упевнений, кандидат на цю посаду повинен знати і розуміти, що це не «царська»

посада, а великі обов'язки, які потрібно належно виконувати. І коли в Межівській лікарні досі немає комп'ютерної томографії, і люди змушені їхати аж у Павлоград чи Покровськ, та навіть ліжок пристойних для хворих катма, то це значить, що голова громади не зміг залучити бюджет громади, бюджети вищих рівнів для цієї мети. Але ж необхідна для цього сума, погодьтеся, така менша за 9 мільйонів, витрачених на парк у Межів'ї! Чи коли наші листоноші за дві тисячі гривень розносять газети і пенсії, платять за світло і купують ліки, продукти одиницею престарілим, то їхні посади треба будь-що зберегти від скорочення.

Про дороги, відсутність освітлення навіть на деяких центральних вулицях Межової добре знаю. Як і про обов'язок голови дати молоді роботу, виділити по 2 гектари землі з наявних у громаді для всіх бажаючих займатися тваринництвом, городництвом, бджолярством, птахівництвом тощо. Лише тоді зросте бюджет громади. Наше комунальне підприємство мусить зайнятися ремонтом доріг, як це зроблено на Львівщині, щоб здешевити ці витрати, сортуванням сміття тощо. Мусимо перейняти досвід найкращого селища України Нових Санжар попередніх років, щоб облаштувати наші села подібним чином. Все це буде втілене в життя, коли довірите мені обов'язки голови селищної ради.

Аграрії єдині щодо необхідних змін у Межівській ОТГ

Поза сумнівом, успішними і швидкими, в разі довіри виборців Олександром Калашником, пропонованим ним зміни, що ставлять людину і кожне село в центр уваги місцевої влади, будуть у разі, якщо мандат довіри 25 жовтня отримають і кандидати у депутати Межівської селищної ради від Аграрної партії. У цьому списку люди, поєднані прагненням творити добрі, необхідні справи для своїх земляків на депутатських посадах. А ще в них і велике бажання підтримати побратима-аграрія на посаді голови громади, підставити своє надійне плече в разі чого.

Закінчення - стор.4

ВИБОРЧИЙ СПИСОК кандидатів у депутати Межівської об'єднаної територіальної громади - КОМАНДА Олександра Калашника

Острианин Юлія Анатоліївна
Будагур Гурбан Гасимович
Гнілова Ярослава Анатоліївна
Горячко Сергій Віталійович
Парамонов Сергій Вікторович
Хорошилова Тетяна Ігорівна
Корнелюк Олександр Миколайович
Суяров Махмадшариф Джасимович
Гурова Оксана Олексіївна
Каджаров Роман Джингіз-огли
Степаненко Сергій Володимирович
Рачок Аліна Анатоліївна
Лепеха Марк Ігоревич
Скотаренко Вікторія Володимирівна
Шамрило Володимир Вікторович
Степаненко Юлія Олександрівна
Жефарський Станіслав Миколайович
Кошарна Світлана Сергіївна

Дердель Олександр Іванович
Радченко Олексій Володимирович
Ігнат'єв Микола Миколайович
Пронько Олександр Петрович
Дудка Тетяна Вікторівна

Микола НЕЧИПОРЕНКО

ТРАПЛЯЄТЬСЯ й так, як оце сталося зі мною: практично все нішнє літо довелось провести в мальовничій околиці присамарських лісів на березі річки Татарка. Не знаєте такої? А Тарас Бульба Миколи Гоголя, вирушивши з синами на Запорозьку Січ, першого дня домчався з ними саме до Татарки і тільки вплав на конях зміг перебратися на її правий берег. Сьогодні Татарку місцями можна здолати і в брід, а ось кінь, який тут належав одному нинішньому жителю, напившись, кажуть, з цієї річки води і до вечора сконав. А що ви хочете? Не лише від краплі тютюну здихають ворони. За свідченнями голови громадської екологічної ради, створеної при обласній державній адміністрації, Миколи Терещука «станом на середину квітня цього року перші проби показували, що як такої води в річці не було – лише повністю хімія і нечистоти».

Дійсно, все почалося ще у квітні. Одного ранку тут, у селі Олександрівці, раптом практично усі відчули запах від смердючих пахощів, котрі доносилися з боку річки. Таке було враження, згадують люди, наче на село здійснено хімічну атаку. Першим же кинувся до Татарки тутешній житель Микола Страшний. А не відразу селяни збагнули, що цей Страшний приніс потім насправді страшну звістку, яка незабаром таки сполошить усе село. Весь її люд спонукає навіть мерщій гуртом та самотужки перегороджувати Татарку дамбою. З надією, що вона їх захистить від біди.

«Я не те що не впізнав річки, а перелякався її виду, - розповідав згодом Микола Страшний. - Вода у ній була кольору кави з молоком, ось тільки пахла не кавою, а чимось нестерпним. Татарка ще й вкрилася блискучою жирною плівкою. Мені швидко нічим стало дихати, заболіла голова. А в річці доверху голічервям спливала риба, до берега прибивало мертвих жаб і черепах...»

Того дня в Олександрівку мушили прибути десанти комісії з техногенно-екологічної безпеки відразу двох районів – Дніпровського і Новомосковського. Обоє, коротше, практично на зіткненні яких і сталося це лихо. Комісії швидко переконалися, що «забруднення почалося не вчора і не сьогодні, а давно, і не лише органічне, а й хімічне». Причому, «сягнуло не менше 6 тисяч 300 кубічних метрів». То обом людям, як стверджує ще один мешканець села Сергій Ветров, й доповіли, що «ще з листопада минулого року бачили на власні очі, як трохи вище по течії на територію колишнього знаменитого тут рибгоспу заїжджали потужні фури з цистернами». Хтось пустив чуток, наче там теперішні приватні власники рибгоспу, який фактично наказав довго жити, влаштували відстій та мийку автотранспортних засобів, і в цю версію усі охоче повірили. Оскільки так зване ТОВ «Самарський рибгосп» ще серед перших під час роздержавлення дістався сину одного на ті часи поважного обласного начальника, «доволі, до речі, авторитетного, а ось син його виявився алкоголіком і пропив господарство невідь кому». Нові власники бігом написали на в'їзді, що це «полігон, доступ на який стороннім суворо заборонено». Якби там, зрештою, не було, а тепер, мовляв, люди зрозуміли і не сумніваються, що «з тих цистерн і зливали невідомі і небезпечні речовини, наповнивши фактично Татарку отрутою по вінця і зав'язку».

Уже в перші години «на місці, не відходячи далеко від берега потерпілої річки», члени обох комісій дружно, в унісон одна одній пообіцяли населенню Олександрівки негайно, поки ка-

БАГАТО ГАЛАСУ НІ ДЛЯ ЧОГО

гастрофа не досягла свого нищівного апогею ніби, збудувати тимчасову дамбу. Щоб «ізолювати ті 5 кілометрів Татарки, які біжать у бік Самари і впадають у неї». А впадають у Самару, зауважимо, менш, ніж за 2 кілометри в свою чергу від впадіння Самари у Дніпро - зрозуміли, яка небезпека і для нашої головної річки, котра поїть пів-України?! Одначе дана обіцянка виявилася обіцянкю отого цигана, який ручався кожуха дати, але теплим тільки його слова були. На ділі ж сталося наступне: дамбу гатили селяни самотужки, «чоловік п'ятнадцять зголосилися цим займатися у вільний від іншої роботи час». Самостійно і за власні гроші наймали й автомашини та іншу необхідну техніку. Інша річ, що «самодіяльна» дамба трішки більше, ніж півтора місяця витримала. Спершу її розмило, а потім і зовсім знесло...

Я б сказав зараз так: галасу навколо катастрофи на Татарці чи з Татаркою було багато. І тривав цей галас стільки, скільки мені довелось перебувати коло річки – все літо тобто. Гнівню кричали, що це ж бо й неподобство, і що рятувати Татарку необхідно, поки не пізно. Запевняли також, наче й рятуватимуть, ясна річ. Ще відкрили за фактом забруднення кримінальне провадження. Клялися й божилися, що винні неодмінно будуть виявлені і дуже покарані. Їх заставляють відшкодувати завдані збитки – це точно і, мовляв, не сумнівайтесь. Однак на ділі ні винних досі не встановлено, ні для ліквідації наслідків катастрофи нічого не зроблено. Скажімо, Василь Носенко, директор того, що все ще зветься «Самарським рибгоспом», відкидає будь-які звинувачення на адресу його «полігону». Голова громадської екологічної ради ОДА Микола Терещук каже, що «місце викидів знайдено на території рибгоспу», а Носенко заперечує, наче «усе це брехня». І далі: «Знайдено сліди викидів? Нічого подібного! Ніхто у нас нічого не зливав і не скидав. Знайдено лиш залишки патоки, а її ми купуємо, щоб годувати диких кабанів». І вже запущено нову версію, яка зводиться до того, що зливали поза межами рибгоспу безпосередньо у степу та на околицях

села – «може що й не Олександрівки, а сусіднього Соколово». Коротше, лови вітер у полі. Дійсно ж бо забруднено, як вже встановили, 6 гектарів довкілля, переважно неутіть.

А тим часом наслідки то виявилися навіть небезпечнішими, ніж думали відразу. Незважаючи на те, що наразі достеменно можна говорити про злив у річку тільки компонентів поліуретанового клею. Хоч ними, зробив висновок іхтіолог Роман Новицький, явно не обмежувалися. І справді у значних обсягах. Річці завдано шкоди на 10-15 кілометрах по руслу, і «щоб повернути її тепер до тям і більш-менш прийнятнього стану, знадобляться десятиліття».

«Риба задихалася з розкритими зябрами і була вкрита шаром слизу, - продовжує Новицький, - а це значить, що вона загинула від надто потужних токсичних речовин».

За кількома дослідженнями, в тому числі зробленими спеціалістами екологічної інспекції області і тутешніми відділами Держпродспоживслужби та Держрибагентства, забрудненість Татарки сягнула 4 рівня – отож забруднена вона настільки, що, продовжуючи нести свої води у Самару і Дніпро, загрожує обом останнім масштабним екологічним лихом. Може що й неправим. А щоб «почистити» окремо взятую Татарку, знадобляться не лиш роки, а мільйони й мільйони гривень. Про які витрати тоді говорити, якщо слідом постраждає й Дніпро?

Але хіба він уже не страждає? Коли, як і у даному випадку, крику, гвалту й галасу багато, а зусиль захищати й рятувати катма – як кіт наплакав. Ви не повірите, але кілька років тому аналогічну біду зафіксували і там, де річка Оріль добігає до Дніпра та впадає у нього. Виявилось, що тодішні керівники Петриківського району, за документами вивозачи з селища побутові та інші нечистоти й отруйні рідинні відходи місцевих виробництв на утилізацію, і сплачуючи неначе утилізаторам за це чималі гроші, насправді безпардонно й нахабно, цинічно зливали свої «багатства» у піщані ґрунти вздовж все ще за документами найчистішої ніби в Європі річки Оріль «поближче до Дніпра і теперішнього

міста Кам'янського». Небайдужі екологічні активісти згаданого міста, а також найбільш потерпаючого від такого зухвальства села Шульгівки забили тривогу на всю, якщо так можна сказати, губернію. Крику і тоді було більше, ніж треба. А чим все скінчилося? До цих пір як слідство не завершилося логічною розв'язкою, так і заходів, націлених на знешкодження плачевних наслідків, ніхто втілювати не поспішав і не поспішає. Отож вволю погаласували і покричавши, ще точніше накричавшись, кінці традиційно кинули у забруднену воду.

Та що згадувати давно минуле, якщо й сьогодні там і тут чиниться розбій губителів річок та водоймищ, громадські екологічні активісти вмиг здійснюють переполохи, слідом вимушені «гучно» нагадувати про себе і екологічні служби діючої влади, а в результаті ні туди, ні сюди ситуації не зрушують з місць, коли з порушників як з гусаків нечиста вода. Приклад? Будь ласка. Недавно житель села Рашківки Артем Шкарбун здаля подивився на рідну тут річку Суру, і не повірив своїм очам: не інакше, як на її поверхні появились білі лілії. Та ближче підійшов чоловік, і весь його оптимізм як рукою зняло: на воді густо плавали... каналізаційні нечистоти. Звідки вони взялися, мешканцям не лише Рашківки, але й сусідньої Кам'янки добре відомо. І вже допекло так, що хоч, як каже сільський староста Новоолександрівської громади Андрій Пінчук, збирай свої пожитки і стрімголов тійкай світ за очі.

Справа у тім, що тут працює так звана станція аерації Дніпроводоканалу. Тобто усі каналізаційні стоки з правобережжя обласного центру подаються сюди. Щоб станція остаточно очищала їх і скидала у дельту Сури. За якісь сотні метрів від її гирла-впадіння у Дніпро. Ось так і не інакше. Та вже років зо три згадана станція час від часу «дає збої», обдаровуючи не тільки навколишній простір немилосердними пахощами, а й Суру неочищеними стоками. Дніпро, як не важко здогадатися, також достоту дістається. Були численні перевірки й комісії, були попередження, були й стягнення, які накладалися як загалом на Дніпроводоканал, так окремо і на Центральну станцію аерації. Одначе не те що це помагало і помагало досі, як мертвому кадило – цього року за висловом місцевої жінки-селянки Ганни Петрової, «станцію наче як прорвало або наче, навіаки, вона зовсім не працює – те, що на неї надходить по трубах з Дніпра, те вона й зливає у Суру».

Власне, виходить так: мешканцям Рашківки та Кам'янки нині справді хоч зривайся з місця і шукай іншого населеного пункту для проживання, а солідні інспекції і служби, органи державної виконавчої влади та місцевого самоврядування тільки пояснюють, чому таке лихо відбувається. Адже все просто: або станцією аерації «умови дозволу на спеціальне водокористування не дотримуються», або «зафіксовані численні перевищення нормативів гранично допустимого скидання забруднюючих речовин». Отак повідомляють і... вмиг умивають руки. Шкода, що не водою з Сури. Заодно й мовчать, ніби набирають у свої роти води – знову, на жаль не з Сури, - що нечистоти ж безперешкодно дрейфують у Дніпро. От вам і галас, якого багато. І який у п'єсі Шекспіра, як відомо, був з нічого, а у даному разі він з дуже злободенної нагоди, але ні для чого. Аби і люди відчепилися, і Сура та Дніпро-Славутич також не ревли та не стогнали і на щось колись надіялися.

Як наостанок не згадати відоме українське прислів'я, що не загадує криницю, з якої п'єш воду. Рано чи пізно теж спливеш догори голічерв'як

Вода тече і повинна текти, бо вона звивкла текти
Латинське прислів'я

АГРАРНА ПАРТІЯ ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

Аграрна партія зареєструвала 266 кандидатів на місцеві вибори

Микола ЯСЕНЬ

МАЙЖЕ ТРИ ГОДИНИ активісти Дніпропетровської регіональної організації Аграрної партії України чекали 23 вересня с. р., поки обласна територіальна виборча комісія прийме їхні документи для реєстрації кандидатів у депутати обласної ради від партії – за її списками. Як розповідає координатор виборчого штабу аграрників Віктор Костенко, а все тому, що в цей час комісія приймала аналогічні документи від однієї з провідних партій. Ще точніше – тієї, котра тут з одного боку прислужує місцевим олігархам і їм подібно, а з другого аж навприкирди підтанцює «Слугам народу». Зрозуміло, продовжує Костенко, ми нічого проти не мали. У документах «козирної» партії, яка також висунула кандидатів в обласну раду, «набралася маса помилок, недоглядів та неточностей». Членом ОТБК й доведлося «довго та нудно пояснювати, як усі проколи усунути». Що й не дивно, бо ж – це ж саме юрист виборчого штабу АП Євген Падашуля – місцеві вибори 25 жовтня відбуватимуться за новим Виборчим кодексом, то обласна комісія «навіть повинна допомагати політичним партіям приборкати будь-які технічні та інші перешкоди щодо їх участі у виборах за відкритими списками».

коли партія з цієї нагоди провела свою конференцію, на якій обов'язково була присутність одного з членів ОТБК, це «величезне і невимовне враження» справило на нинішніх тут керівників обласної ради. А далі викликали серед них і переляк справді ледве не до гикавки, від якого ще й у піт кинуло. Ну ніхто не чекав серед учасників виборів висуванців Аграрної партії – ось в чому річ. Уже хоч би тому, що партія пішла в змагання за мандати обласних депутатів з ініціативи голови обласної Асоціації фермерів та приватних землевласників Анатолія Гайворонського. А він є депутатом нинішнього скликання обласної ради. І який депутатом. Одним з небагатьох, який не дає спокою як місцевим чиновникам-корупціонерам, так і особливі очільникам силових структур. Не раз на сесіях домагався від керівників обласної ради і численних «освоєвачів» бюджетних коштів звітів

на селі серед депутатів обласної ради. Бо її нинішні ватажки, продовжив Анатолій Іванович, звикли куларно «дербанити» бюджет і жити винятково «відкатами», тому й не хочуть сторонніх поміж себе. Для них ми, селяни, сторонні й інородні – зайві на «святі» їхнього розуму. Глава фермерів ще й закликав присутніх, яких, може й несподівано, справді зібралось багато, «не голосувати за ті пішки, які роками не зникають з біг-бордів, «бо всі вони як один злодій, які уже накрали собі повні кишені і хочуть ще красти».

Своє обурення свавіллям виборчої комісії не приховував також член обласної спілки пасічників Дмитро Любченко. І пояснив її свавілля тим, що з одного боку з усіх сил намагаються позбавити права бути обраним людям чесним і порядним», а з іншого «збертти себе у владі». З палкою промовою виступив засновник ФГ «Провесін» Володимир

Напередодні відкриття ринку землі обласна ТВК разом із колегою суддів Третього апеляційного адміністративного суду, котру очолює Андрій Сухопаров, внаслідок неймовірного спротиву комісії, ігнорування попередніх судових рішень таки домоглися 14 жовтня, щоб аграрії не були зареєстровані кандидатами до Дніпропетровської обласної ради. Проте інші висуванці Аграрної партії у Дніпропетровській області мають кандидатські посвідчення. Донесенням до виборців програмних завдань Аграрної партії зі захисту прав

українських виробників, хліборобів і бджолярів, малого і середнього бізнесу займаються сьогодні 54 кандидати до Павлоградської районної ради (перший номер списку – директор ПМК Олександр Лятоша), 26 кандидатів до Підгородненської міської ради (Почесний громадянин Дніпропетровського району, фермер Анатолій Река), 26 до П'ятихатської міської ради (фермер Віталій Бунчиков), 24 до Апостолівської міської ради (підприємець, голова районної організації АП Леонід Протасов), 26 до Солонянської ОТГ (директор ТОВ «Ме-

таліст», голова районного осередку АП Олександр Зайвий), 22 до Новоїпільської ОТГ Криворізького району (фермер, голова осередку АП Олександр Чикригін, він є кандидатом на посаду голови сільської ради), 26 до Магдалинівської ОТГ (працююча Валентина Даїшева, кандидат на селищного голову освітянин Олександр Коваль), 24 до Губинської ОТГ (фермер Володимир Дубачинський, кандидат на посаду селищного голови), 21 до Межівської ОТГ (фермер Олександр Калашник, кандидат на посаду селищного голови).

Окрім цього поважного списку, кандидатом, що самостійно висунулися в депутати до Миколаївської ОТГ Дніпропетровського району, зареєстровані 12 членів Аграрної партії, на посаду голови – фермер Олександр Петрівський. Таким чином, всього маємо 261 кандидата в депутати і 5 кандидатів на посади сільських і селищних голів. Підтримаймо їх на виборах 25 жовтня, щоб українці на Дніпропетровщині мали свою, дієву владу!

Віктор КОСТЕНКО, голова обласного виборчого штабу АП.

Закінчення. Початок стор. 1,2

Далі про плани і роздуми сьгоднішніх кандидатів від Аграрної партії.

Сергій Парамонов, 42 роки, механізатор ФГ «Урожай», учасник АТО:

- В нас податки чималі за землю справно збираються, і кудись ідуть, та назад не вертаються. Все осідає в Межовій, а зі школи, дитсадка сільських змушені ходити до фермерів за допомогою. «Зверху» лише вказівка – буде мало дітей, школу, садок закриємо! У Новоїпільському – ями на дорозі по коліно, біля церкви три дірки асфальтом холодним заробили, і все. До Раїполя дорога ще робиться, далі – ні. Траса до Покровська (кол. Красноармійськ) – 25 кілометрів, доїхати можна за 15 хвилин, а до Межової всього 12 км, але доїждити швидше, ніж за 20 хвилин, через ями не вдається. Багато тут таких «фокусів», та го-

лова Межівської ОТГ навідується в село лише перед виборами. Підтримую Олександра Калашника, він – аграрій, я теж, кого ж мені ще підтримувати? Іще дуже імпульсивно його чітка проукраїнська позиція, це дуже важливо в час війни. І партія у нас нормальна, відстоює Україну, село і людей праці. Дивуюся декому, хто підтримує оті партії з московського орієнтацією, що регулярно гасують в Кремль кланятися – та завдяки їм у нас війна, вони її привели в Донбас! Я учасник АТО, надивився там усього. Невже декому кортить, щоб оте лихо суною Україно?

Юлія Остриячина, 38 р., начальник ТОВ «Геоланд»:

- Треба негайно ухвалити рішення сесії про відкриття інфекційного відділення в Межівській лікарні. Та і водопостачання в нас погане, років зо три тому в Межівському районі не стало в криницях води, а свердловину не кожен може пробурити. У деяких селах досі немає дитячих майданчиків, це нонсенс. З колегами із Аграрної партії будемо воювати в

«парламенті» Межової, щоб не допустити закриття шкіл, запропоноване Києвом возняга дітей автобусами до далекої школи нашими дорогами, сніговими заметами під час хуртовин – це зайві випробування для дітей і втрата навчального часу. Потрібно націлити комунальну службу, щоб скрізь у громадських місцях викошувалися бур'яни, освітлювали вулиці віддалених сіл тощо. Переконаю, на посаду голови ОТГ кандидатура Калашника є найкращою. Він освічений, має досвід, чесний, відповідальний. Та й люди вже не хочуть «старих» бачити у владі.

Станіслав Жефарський, 47 р., мейстер Павлоградського МУВГ:

- Нашу Новоіпільську сільраду об'єднали із Межівською без згоди людей. До нас ближча Слов'янська ОТГ, в Межову їхати аж 25 кілометрів. У Межівській громаді нічого не робиться, кошти витрачаються невідомо куди, до нас мало що доходить. Правда, на дорозу по вулиці Західній в селі Володазьке витратили один мільйон – наспінали шлак, потім відсів, на цьому все й закінчилося. Насипане не вкатали, тому виникли «овили», сучільна пилюка, навіть деревину з дороги не прибра-

Сергій Горячко, 45 р., голова ФГ «Урожай»:

- Є бажання щось змінити на краще, тому став кандидатом у депутати Межівської селищної ради від Аграрної партії. У Володимирівці, Демуриному ми і так дещо робимо. Дивлячись, як виглядають наші села, хочеться, щоб молоді не тікали з них. Потрібні робочі місця, тоді залишаться молоді сім'ї, село житиме. Підтримую Олександра Калашника, він надійна людина і узяв на себе відповідальність, а дане слово уміє тримати. Та один у полі не воїт, треба, щоб і депутати не були Лебедем, Раком і Шуюкою. Заодно дякую редакції «Фермера Придніпров'я», газета змістовна і правдива, передплатив її усім пайовикам. Коли не виходить якийсь номер, люди одразу запитують – «А чому немає нашої газети?»

Гурбані Будаков, 35 р., інженер ФГ «Калашник»:

- Оновлений селищній раді доведеться вирішувати багато нагальних проблем – в селах Межівської громади немає доріг, обмаль лікарень. Немає і надійної «швидкої допомоги», щоб в разі потреби людині в найдавшому селі швидко допомогли. Між Демурином і Межовою села Василівка, Веселе, Олександрівка, там жахливий стан доріг, як і з Межовою до Іванівки. Особлива увага потрібна молоді, щоб більше дітей займалися спортом, а найобдарованіші мали змогу представляти нашу громаду за її межами. Ще чимало звичайних людей не отримали належні їм 2 гектари землі, нею наділяють лише тих, хто має гроші та зв'язки. Потрібен і будинок престарілим, або одинокі люди на снілі літ мали постійний догляд. Наша команда Аграрної партії планує все це зробити у Межівській громаді. Олександр Калашник – чесна людина, що обіцяє, завжди виконує. Він цікавий до всього нового, каже: балакати – не робити, на ділі себе людина має показати. І як керівник він підтримає в скрутний момент.

ВКФ передав допомогу одеським аграріям

Фермери Кілійського району Одещини отримали перші 125 тонн зерна на посівну від Всеукраїнського Конгресу Фермерів. Це та допомога, яку зібralи своїми силами учасники Конгресу! Голова ВКФ, Іван Стободяник наголошує: «Поки влада обіцяє допомогти, вносячи правки до бюджету, плануючи кошторис наступного року, граючись зі змінами резервного фонду тощо, ми вирішили не просто чекати, а ще й рятувати один одного. Але те, що ми своїми силами допомагаємо, ще не означає, що ми не будемо вимагати від держави виконати її зобов'язання. Будемо продовжувати наполягати на масштабній програмі зрошення і запуску страхування». Щоб не повторювалось далі такої ситуації, конче

необхідно введення компенсації страхового платежу, як найбільш поширеної практики для того, щоб не було проблем у фермерів, чий врожай постраждав від погодних умов. Ми не просимо чогось такого з бюджету, там і так є 4 млрд. грн. на наступний рік. Окремо хочемо подякувати тим, хто долучився до допомоги: Гайворонський Анатолій, Шамрицький Григорій ФГ «МОЯ ЗЕМЛЯ 2015», Руденко Олександр ФГ «Денкор Агро», Ус Юрій ТОВ «Агроленд-Інвест», Антоненко В'ячеслав, ФГ «Нове 2019», Антоненко Павло, ФГ «Луч», Гавриленко Анатолій ФГ «Відродження», Лейко Анатолій Повне товариство «Аякс», Марусенко Костянтин, ФГ «Агросандарт», Романець Роман, ФГ «Романцівське», Паньків Ярослав ФГ «Явір», Ляхович Петро разом з фермерами та сільгоспвиробниками Межівського району.

Всеукраїнський Конгрес Фермерів продовжує збір допомоги. Фермерам Одещини все ще потрібні насіння, паливно-мастильні матеріали і добрива. Всі контакти для охочих допомогти на сайті www.farmers.org.ua або за тел +380 (73) 444 65 75

Отакої!.. ВИБОРИ – ПЕРЕЛЯК ДО ГИКАВКИ

по використанні гроші, приміром, а від керівників прокуратури та нацполіції не на словах, а на ділі борються з рейдерами, від яких страждають фермери. І так далі. Гадаєте, це комусь подобається? А по-друге, за інформацією, якою з надійних джерел володіє Анатолій Гайворонський, «з подачі голови обласної Святослава Олійника «негайно ж зробили замір», себто власне «розслідування»-«соціологічне дослідження», і з'ясували для себе пригрозити новину: в разі участі у виборах кандидатів від Аграрної партії за них готова голосувати більшість сільського населення. І на диво не лише сільського. Серед міського також аграрниками зацікавилися ті, які вважають, що «немає за кого більше голосувати, бо всі вчорашні, як світ». Коротше, доволі чимало голосів мають шанси набрати кандидати зі списків Аграрної партії. Цим самим сплутають усі карти діючим «фаворитам» обласної ради. Адже вони явно роблять ніл усе можливе, аби знову в'їхати у владу на білих конях. Депутати від Аграрної партії на чолі з бунтівливим Гайворонським – як купа гравію посеред дорogi, яку спробуй потім об'їхати або обійти.

Щодо свого сумнівного рішення члени комісії виявили дисципліновану як ніколи однастайність.

І це дуже-дуже схоже на правду. Зрозуміло, що партія не змирилася з настільки брутальним ставленням до себе – поквантувалася за справедливістю в адміністративній суд. Так уявляв собі, за першої спроби домогтися її суддя раптом взяв самовідвід. Як думаєте, чому? Отож. Однак через день після якої судді Наталя Боженко і Костянтин Кучма на пару визнали рішення обласної ТВК протиправним, скасували її постанову про відмову в реєстрації і зобов'язали «повторно розглянути уточнені подання списків Аграрної партії». Та чим далі в ліс, тим більше днів: ОТБК відмовилася виконувати рішення суду – натомість оскаржила його в апеляційній інстанції. Оскільки, як знову стало достеменно відомо голові фермерської обласної організації Анатолію Гайворонському, «отримала команду будь-якою ціною відбити атаку аграрників».

Бачили б ви, що робилося 5 жовтня під стінами Третього апеляційного суду Дніпра. Мітингували не лише кандидати від Аграрної партії, а і її рядові члени та численні прихильники. Перший слово взяв, ясна річ, Гайворонський. Воювати до кінця нас змушує, сказав він, кримінально-олігархічна і злочинна влада в області, котра не хоче бачити аграрників, представників середнього і малого бізнесу

винис свою ухвалу. За позовом-скаргою регіонального осередку Аграрної партії як не важко згодатися. Він скасував і другу постанову територіальної комісії про відмову в реєстрації кандидатів-аграрників і зобов'язав «невідкладно розглянути уточнене подання документів АП». Якщо гадаєте, що бодай на цей раз взяли під козирок, то дуже помиляєтеся. На цей раз повели мову про те, наче... поїзд пішов і набирає швидкість, тому в останній вагон пізно стрибати. Кардинальної іншої думки ватажок фермерів області Анатолія Гайворонського. Він заявляє, що зброї скадаати регіональна організація Аграрної партії не збирається. І якщо «нам не вдасться призупинити діяльність обласної виборчої комісії, і вибори відбудуться без кандидатів-аграрників, будемо добиватися визнання їх недійсними».

Отож відступати члени АП на Дніпропетровщині не збираються. За ними, кажуть, «нуждені жителі сіл і сільських та селищних громад, яких олігархи, казнокради, хабарники і корупціонери та злодії довели уже до крайньої межі». Так що єдина можливість на порятунк – брати владу у свої руки. Скажемо й більше – пора! А покищо аграрії області про свої наміри заявляють новими образними і крилатими висловами. Кажуть, де хліб, сіль і каша, там домівка наша, а без депутатів Аграрної партії влада доброї каші для народу не зварить. Або що з хліба і любов гине, а без аграріїв влада ялова. А кому, скажіть ви, на Дніпропетровщині потрібна ялова обласна рада

І що ви думаєте? Апеляційний адміністративний суд постановив чи знову зобов'язав Дніпропетровську ОТБК «повторно розглянути документи щодо реєстрації кандидатів у депутати, включених до єдиного та територіальних виборчих списків регіональної організації Аграрної партії України на чергових виборах депутатів обласної ради». І головне кінець – «Рішення остаточно і оскарженню не підлягає». Та тільки уявіть собі, обласна виборча комісія на цей раз і не стала оскаржувати. Але й виконувати судове рішення, яке оскарженню не підлягає, також не стала. Натомість уже в день жеребкування партій для їх черговості у виборчих бюлетенях нашивідку розглянула... ніби лише повторне звернення регіональної організації АПУ, оскільки про рішення апеляційного суду голова комісії своїм колегам не інакше,

як умисне не став доповідати. Таким чином члени комісії знову і відмовили аграріям у праві запропонувати виборцям свої кандидатів в обласні депутати. Одне діло, коротше, що дійсно злякалося в нинішній обласній раді кандидати від Аграрної партії. Але ж друге, що явно силоміць позбавляють селянські маси області обирати своїх повпредів в обласну самовряду владу. Не дають змоги обрати з-поміж своїх та мати свої захисників власних прав і інтересів. Зараз ситуація наступна: Національна поліція розслідує кримінальне провадження за фактами не виконання ОТБК судових рішень та її злочинної бездіяльності, а ЦВК вивчає скаргу щодо «протиправної групової бездіяльності, встановленої уже грьома судами». Так-так, шойно уже – минулої суботи – і Окружний адміністративний суд

Якби від виборів хоч щось залежало, нам би не дозволили брати у них участь
Марк Твен

Земля в спадок. Як оформити право власності на пай

Якщо ж заповіт відсутній, його визнали не дійсним, неприйняття спадщини або відмови від її прийняття спадкоємцями за заповітом, а також у разі, якщо заповіт не охоплює увесь спадок, спадкування здійснюється за законом відповідно до встановленої ЦК України за наступною черговістю:

1-а черга: діти спадкодавця, у тому числі зачаті за життя спадкодавця та народжені після його смерті. У цей список відноситься також той з подружжя, який пережив іншого, та батьки.

2-а: рідні брати, сестри, баба, дід.

3-а: рідні дядько та тітка.

4-а: особи, які проживали зі спадкодавцем однією сім'єю не менш як п'ять років до часу відкриття спадщини.

5-а: інші родичі до шостого ступеня споріднення включно. При цьому родичі ближчого ступеня споріднення усувають від права спадкування родичів більш далекого ступеня спорідненості. Крім того, варто пам'ятати, що в разі спадкування за заповітом малолітні, неповнолітні, повнолітні непрацездатні діти спадкодавця, непрацездатна вдова або вдівець та непрацездатні батьки спадкують, незалежно від змісту заповіту, половину частки, яка належала б кожному з них при спадкуванні за законом, так звана обов'язкова частка.

Відповідно до статті 1225 ЦК України право власності на земельну ділянку переходить до спадкоємців за загальними правилами спадкування (зі збереженням його цільового призначення) при підтвердженні цього права спадкодавця державним актом на право власності на землю або іншим правостановлюючим документом.

У порядку спадкування можуть передаватися також право користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), право користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій), право користування чужим майном (сервітут). До складу спадщини також входить право на земельний пай. Земельний пай - це умовна частка землі, визначена в результаті поділу земель, переданих у колективну власність, серед членів сільськогосподарського підприємства, закріплена за конкретною особою. Право на земельний пай засвідчується сертифікатом.

Однак, виникають ситуації, коли спадкодавець мав право на земельну частку (пай), але за життя не оформив сертифіката, був помилково не включений або безпідставно виключений зі списку, прикладеного до державного акта на право колективної власності на землю відповідного колективного с/г підприємства. У таких випадках, право спадкоємців на земельну частку (пай) може бути встановлено в судовому порядку.

Як оформити спадщину на земельну ділянку

Перш за все, необхідно подати в шестимісячний термін, заяву про його прийняття. Це правило повною мірою стосується і оформлення землі у спадок.

Така заява подається особисто нотаріусу за місцем відкриття спадщини, державному чи приватному, вибір за Вами. Місцем відкриття спадщини вважається останнє місце проживання померлого. Якщо таке місце проживання невідоме, місцем відкриття спадщини є місцезнаходження нерухомого майна або основної його частини.

Важливо, в разі неприйняття спадщини в межах певного терміну спадкоємці вважаються такими, які не прийняли її. Відновити даний термін можливо, але з письмової згоди спадкоємців, які

прийняли спадщину, або через суд, якщо останній визнає причини пропуску строку поважними. Однак, варто зазначити, якщо спадкоємець проживав разом із спадкодавцем на час відкриття спадщини, він вважається таким, що прийняв спадщину, в незалежності від того подав він нотаріусу заяву чи ні. Такий спадкоємець має право відмовитися від спадщини, подавши нотаріусу відповідну заяву. Термін на подачу такої заяви встановлений в 6 місяців.

Оцінка земельної ділянки для спадщини

Оподаткування доходу, отриманого платником податку на доходи фізичних осіб в результаті прийняття ним майна в спадок здійснюється в порядку, встановленому статтею 174 Податкового кодексу України.

Якщо спадщина отримана від члена сім'ї першого та другого ступеня споріднення (ступінь споріднення збігається з черговістю спадкування за законом, зазначеною вище), вартість успадкованої власності оподатковується за нульовою ставкою податку. Якщо спадщина отримана від інших осіб, податок на доходи фізичних осіб встановлено за ставкою 5% від вартості успадкованого майна. Якщо майно успадковує фізична особа від нерезидента або спадщина виходить нерезидентом, то вартість об'єкта спадщини підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб за ставкою 18%. Навіть якщо такий нерезидент вважається членом сім'ї першого та другого ступеня споріднення.

Крім того, такі спадкоємці повинні сплатити військовий збір, який становить 1,5% від вартості успадкованого майна. І знову, виняток передбачено для осіб, які отримали спадщину, яка оподатковується за нульовою ставкою податку на доходи фізичних осіб.

Важливо знати!

Саме на спадкоємців покладено відповідальність за сплату податку на доходи фізичних осіб.

Щоб встановити скільки коштує земельна ділянка, отримана в спадок, проводиться її грошова оцінка. Закон України «Про оцінку земель» встановив кілька видів грошової оцінки земельних ділянок, а саме нормативну і експертну.

Для оподаткування доходу, отриманого внаслідок прийняття у спадщину земельної ділянки використовується його нормативна грошова оцінка. Дані про нормативну грошову оцінку окремої земельної ділянки оформляються як витяг з технічної документації з нормативної грошової оцінки земель. У виняткових випадках, коли нормативна грошова оцінка земельної ділянки, що передається у спадок, не проведена і отримання виписки з технічної документації про нормативну грошову оцінку землі неможливе, що підтверджується відповідним документом, нотаріус може зажадати проведення експертної грошової оцінки земельної ділянки. Підсумуємо - оцінка земельних ділянок не здійснюється при спадкуванні спадкоємцями першої і другої черги, як у разі спадкування за законом, так і випадку спадкування за заповітом, і за правом представлення, а також випадків спадкування власності, вартість якої оподатковується за нульовою ставкою.

Користуйтеся консультацією: Чи можуть спадкоємці самостійно поділити спадщину між собою?

Необхідні документи для оформлення спадщини на земельну ділянку

- Документ, що засвідчує право власності спадкодавця на земельну ділянку (наприклад, державний акт на землю або виписка з Державного реєстру прав на нерухоме майно) і / або пай (сертифікат на право на земельну частку (пай) єдиного зразка);
- Свідоцтво про смерть спадкодавця;
- Паспорт особи, яка отримує спадок і її ідентифікаційний код;
- Заповіт або документи, які є доказом родинних відносин із спадкодавцем;
- Документи, що підтверджують місце

відкриття спадщини. Наприклад, таким документом може бути довідка про реєстрацію місця проживання або місця перебування. У 2020, отримання такої довідки є адміністративною послугою, більш того, безкоштовною. Якщо всі документи в порядку нотаріус зобов'язаний видати спадкоємцям свідоцтво про право на спадщину.

Закон України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» встановив, що право на пай також може засвідчувати свідоцтво про право на спадщину. Але спадкоємець має також можливість виділити земельну ділянку в натурі і оформити на неї право приватної власності.

Підставами для виділення земельних ділянок у натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) є рішення відповідної сільської, селищної, міської ради. Процес прийняття такого рішення починається з заяви зацікавленої особи.

Земельна частка (пай) виділяється її власнику в натурі (на місцевості), як правило, однією земельною ділянкою. За бажанням власника земельної частки (паю) йому можуть бути виділені в натурі (на місцевості) дві земельні ділянки з різним складом сільськогосподарських угідь (рілля, багаторічні насадження, сіножаті або пасовища).

Також відзначимо, що встановлення меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) здійснюється на підставі проектів землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв), технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель або технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості).

Саме така документація є підставою для реєстрації земельної ділянки у Державному земельному кадастрі та присвоєння їй кадастрового номера. Відзначимо, що реєстрація права власності на земельну ділянку у спадок можлива тільки, якщо земельний пай виділений в натурі і йому присвоєно кадастровий номер.

На сьогодні реєстрація прав власності являє собою внесення даних до Державного реєстру речових прав. Для цього необхідно звернутися до місцевого Центру надання адміністративних послуг або до нотаріуса. Загальний термін розгляду поданих державному реєстратору документів становить 5 робочих днів. Результатом цього кроку є витяг з вищевказаного реєстру. Зазначений строк розгляду державним реєстратором документів можна скоротити до двох днів, 24 та 2:00 годин. Правда за швидкість доведеться заплатити більше.

Важливо!

У разі, якщо до 01.01.2025 власник незатребуваної земельної частки (паю) або особа, яка отримала земельний пай у спадок, не оформив право власності на земельну ділянку, він вважається таким, що відмовився від отримання земельної ділянки. Незатребуваною є земельна частка (пай), на яку ніхто не отримав документа, що посвідчує право на неї, або земельна частка (пай), право на яку посвідчено відповідно до законодавства, але яка не була виділена в натурі (на місцевості).

Підсумовуючи, зазначимо, спадкування на земельний пай здійснюється в загальному порядку, але важливо не тільки вступити в спадок на землю, а й домогтися виділення земельної ділянки в натурі.

Марія ДУНАЙ. Юридичний портал «Протокол».

«Пальмирівська сільська рада П'ятихатського району Дніпропетровської області повідомляє, що за результатами конкурсу з відбору виконавця робіт із оцінки землі (протокол засідання експертної грошової оцінки земельної ділянки, площею 0,2337 га, для іншого сільськогосподарського призначення, кадастровий номер 1224584800:11:002:0044, за адресою: вул. Калинова, 37, с. Трудолюбівка, П'ятихатський район, Дніпропетровська область визначено переможцем ТОВ «БІНОМ-ГРУП», ідентифікаційний код – 38377892, місцезнаходження: вул. Європейська, 21, офіс 305, м. Полтава, 36014»

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Хочеться з'їсти щось солодке

Восени у саду Господарю

Восени починаються активні роботи в саду, тому що потрібно не лише зібрати урожай, а й підготувати фруктові дерева до зими. Від правильно проведених заходів залежить їх подальший стан. Якщо зробити все грамотно, то наступного літа можна отримати багатий урожай.

ОБРИЗАННЯ

Обрізка дуже важлива для підготовки до морозів. Потрібно уважно оглянути дерево та обрізати всі сухі та пошкоджені гілки. Потім за допомогою мідного купоросу необхідно обробити місце зрізів.

Останній етап — замазати олійною фарбою. Все це допоможе дереву пережити зиму.

Після закінчення морозів в теплий сезон гілки знову почнуть рости, так що краще не шкодувати їх і все відрізати. Гнилі і засохлі гілки будуть тільки шкодити дереву.

ЗАХИСТ ВІД ШКІДНИКІВ

Щоб захистити дерева від гризунів, потрібно закрити нижню частину стовбура. Для цього використовують різні засоби: крафтовий папір, будівельні бинти, лапники. Важливо, щоб навесні стовбур був знову відкритий, інакше він

може зіпсуватися, перебуваючи під такими матеріалами в теплу пору.

Розпушування ґрунту допоможе позбутися від різних личинок, які знаходяться в ґрунті і псують коріння дерев. Після проведення розпушування личинки виявляться на поверхні, але через морози відразу загинуть.

Також потрібно обприскувати дерева спеціальними розчинами від шкідників. У магазинах можна знайти величезну кількість подібних засобів. Потрібно лише зрозуміти, які саме шкідники становлять небезпеку для того чи іншого виду.

ЗАГАРТОВУВАННЯ КОРЕНІВ

Загартування ефективно в тому разі, якщо зима буде безсніжною. Це допоможе захистити коріння від перепаду температур.

Потрібно оголити верхню частину коренів дерев, а цю землю зібрати та підсушити. Найкраще перенести землю в приміщення, яке не буде схильне до морозів. З настанням зими цю землю потрібно повернути на своє місце. Таким чином коріння буде захищене.

Так що найкраще щороку практикувати загартування,

щоб вони звикли до перепаду температур.

Цей процес не займає багато часу, при цьому ефективний і корисний. Найбільше треба приділяти увагу кореневій системі, яка найбільш вразлива до морозів.

Зазвичай, вона може витримати температуру до -16 градусів. Якщо лежить сніг, то температура ще нижче не опуститься, а ось якщо снігу немає, то ситуація стає важчою.

Дерево гине не відразу, тому якщо воно перестане цвісти навесні та влітку, то потрібно буде спробувати врятувати кореневу систему.

У деяких випадках садівникам вдається врятувати посадки, але в інших — ситуація вже не дозволяє провести якісь заходи, щоб привести дерево до тями. Так що найкраще заздалегідь подбати про це.

МУЛЬЧУВАННЯ

Важливий процес, який захищає коріння від морозів. Зазвичай, вони дуже схильні до їх впливу. Якщо крона здатна витримати низьку температуру повітря, то коріння відразу ж загине.

А ось мульчування його захистить. Для цього необхідно підготувати перетній або торф, ще підходить тирса.

Лопатою чи плугом?

Зараз проти «культурної оранки» виступають прихильники мінімального обробітку ґрунту. Але у прихильників оранки є серйозний аргумент — при глибокій оранці врожайність подвоюється. При плоскорізному обробітку ґрунту — відповідно у два рази зменшується.

Деякі городники пропонують не йти від оранки, а «економити сили», чергуючи пару років оранки і рік-два плоскорізної обробки. Так намагаються вбити двох зайців — поєднати переваги обох, зберігши високі врожай. Таку обробку прозвали «енергозберігаючою».

На яку глибину орати

Найбільший урожай збирають ті, хто за допомогою оранки поглиблює орний шар. Вражаючи урожай дають овочі вирощені після сидератів, переораних на глибину 35 см. А смородинові куці, посаджені на такому ґрунті, обліплені ягодами «з ніг до голови»!

Так що ж краще: оранка чи перекопування?

Різниця особливої немає. Якщо можна загнати трактор, то можна полежити працю. Якщо не можна, то доводиться мучитися з лопатою, проте бур'яни краще винищуються від лопати, ніж від плуга. До того ж лопата рівномірніше обробляє ґрунт і на невеликих ділянках вважається краще, ніж плуг.

Ефективнішою вважається літня (чим раніше, тим краще) оранка. Але бувають випадки, коли після ранньої оранки за зиму ґрунт запливає і доводиться перекопувати його і навесні.

А ось культиватори при осінній оранці завжди викликають запливання ґрунту. І якщо ви їх застосовуєте, щоб полежити роботу, візьміть за правило: навесні робити ще один прохід, бо ґрунт за зиму ущільнюється.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 2083924 Тираж 10558.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
ЙОформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Інжир

Як виростити його в домашніх умовах

Інжир як садову рослину в наших краях можна побачити набагато рідше, ніж той же гранат, лимон або мандарин. Але він цілком може порадувати власника своїми соковитими плодами. Домашній інжир — найближчий родич фікуса. Він так само росте у висоту, має пишну крону, яку нескладно сформувати в процесі росту. Інжир — вічнозелена рослина з Середземномор'я. Попри своє походження, фігове дерево можна виростити і в умовах української зими.

Як вибрати сорт інжиру

Замислюючись про вирощування у себе вдома екзотичних фруктів, потрібно уважно ставитися до вибору сорту. Правильно обраний сорт є запорукою успішного вирощування. Для вирощування в Україні підходять такі сорти: Адріатичний білий — самоплідний сорт раннього дозрівання. Дозріває в другій половині вересня. Врожайність висока. Плоди смачні з жовто-зеленим забарвленням і рожевою м'якоттю. Беянс (Кримський 48) виведений селекціонерами ще в 18 столітті. Плоди великі, шкірка світло-зеленого кольору з жовтуватим відтінком. Кадота. Самозапильний сорт з

високою врожайністю. Плоди мають грушеподібну форму, шкірку світло-зеленого забарвлення. М'якоть соковита, солодка, яскраво-рожевого кольору. Вирощування цього сорту на території України не вимагає укриття на зиму.

Кримський 44. Має середні терміни дозрівання і виростає до 2,5 м у висоту. Плоди мають жовте забарвлення, соковиту і щільну м'якоть.

Магарацький. Самоплідний сорт. Плоди мають грушеподібну форму, фіолетово-синє забарвлення. Дозріває з середини серпня до середини вересня.

Муасон (чорний кримський) досягає у висоту до 2,5-3 м. Дає два врожаї в рік. Плоди залежно від стиглості мають забарвлення від білого до темно-фіолетового. Дозріває даний сорт з середини серпня до середини вересня.

Фініковий досягає висоти 3 м. Плоди мають овальну або грушеподібну форму. Шкірка ніжна, злегка опушена, з червоними і фіолетовими цятками на зеленому тлі.

Фіолетовий — сорт середнього терміну дозрівання. Плоди мають грушеподібну форму. Шкірка синьо-фіолетова, а плоди мають червону, щільну, солодку м'якоть. Цей сорт використовується як десертний і сухофруктовий.

Київський. Дуже популярний сорт

завдяки численним перевагам. Він стійко переносить низькі температури, має великі смачні плоди, плодоносить двічі на рік. Закавказький зелений плодоносить двічі на рік. Плоди крупні зі світло-зеленим забарвленням і рожевою дуже солодкою м'якоттю. Морозостійкість до -15 градусів. Обираючи сорт, треба звернути увагу на самоплідні. На батьківщині інжир запилюється маленькими осами — блясофагами, яких немає в нашій місцевості. Щоб отримати урожай інжиру, потрібно вибирати сорти, які зав'язують плоди без запилення. З перерахованих вище самоплідні є: Адріатичний білий, Кадота, Магарацький і Фіолетовий.

Як вирощувати інжир

Виростити інжир можна двома способами: з насіння і живців. Простіше виростити інжир з черешка, але куди цікавіше спостерігати, як день за днем насіння перетворюється на паростки, а потім у дорослі дерева.

Вирощування інжиру з черешка. Покрокова інструкція:

Візьміть відрізки гілки товщиною з мізинець довжиною 10-15 см з 4 живими бруньками.

Найбільш слушним часом для заготівлі живців є зимовий період. Коли дерева скидають листя і впадають у сплячку.

Зрізані живці для підсушування на кілька тижнів помістіть у прохолодне місце з температурою не вище +10-12 градусів.

Підготовлені живці інжиру пророщують у невеликих горщиках, наповнених річковим піском. Нижню частину живця перед посадкою можна попередньо обробити корені. Горщик перенесіть в тепле і світле місце з температурою +25 градусів. Стежте, щоб пісок в горщику завжди був вологим.

Коли на рослині з'являться листочки, її можна пересадити на постійне зростання в більший горщик. В якості ґрунту візьміть суміш крупного піску з перегноем у рівних пропорціях. Також можна додати в цю суміш торф.

Вирощування інжиру з насіння. Покрокова інструкція:

Перед посівом насіння готують. Замочіть насіння на 1-2 дні у воді. Непридатне після закінчення часу спливатиме на поверхню.

У горщик насипте вологий крупний пісок і посійте насіння. Горщик з посівами прикрийте для створення тепличних умов поліетиленом. поставте горщик з насінням в приміщення з температурою +27 градусів.

Сходів доведеться чекати від декількох тижнів до декількох місяців. Не варто панікувати, якщо і через кілька місяців насіння не поспішає прорости. Його схожість не втрачається до двох років.

Коли в горщиках з'являтимуться паростки з листочками — поліетилен потрібно буде прибрати. Таким чином ви привчите рослину до нових постійних умов вологості.

Поливайте паростки в горщику, не допускаючи пересихання ґрунту. Після досягнення паростками у висоту 3-4 см їх можна пересадити в невеликі горщики з дренажними отворами на постійне зростання. В якості ґрунту візьміть пісок з перегноем у рівних кількостях, або квітковий ґрунт з додаванням крупного піску. Для дренажного шару візьміть керамзит або щебінь.

Для пророщування насіння можна взяти як з покупного переспілого плоду, сушеного інжиру, так і купити в спеціалізованому магазині. Але, як говорилося в нашій статті, слід уважно поставитися до вибору сорту. Коли ви купуєте інжир в тому ж супермаркеті, на ньому ви не знайдете опис сорту. Найчастіше плоди інжиру завозять з теплих країн, і сорт, який успішно там росте, у нас може і не прижитися.

Як правильно доглядати за інжиром

Молодому деревцю потрібен хороший дренаж і додавання в ґрунт перліту або вермикуліту. Такі заходи дозволять поліпшити приплив повітря до кореневої системи і попередити застій води.

Полив здійснюється раз на 5-7 днів, але краще орієнтуватися на свою рослину — якщо верхній шар ґрунту підсох, то саме час поливати. У разі перезволоження і посухи фігове деревце скине листя. Після поливу воду, яка накопичилася в піддоні, зливайте. Поливають інжир тільки в період активного росту — з січня по жовтень. Коли рослина перебуває в стані спокою її вкрай рідко поливають.

Що стосується освітлення, то фігове дерево добре буде рости в приміщенні з розсіяним сонячним світлом. Особливо світло потрібне під час дозрівання плодів.

Низька або висока температура може уповільнити зростання інжиру і навіть призвести до його загибелі.

Щоб цього не сталося, дотримуйтеся температури в межах +15+30 градусів. У зимовий час інжир потрібно поставити в приміщення зі зниженою температурою, або прямо біля вікна.

Бережіть рослину від протягів. У період спокою — в грудні-січні, інжир не удобрюють. У лютому і березні підживлюють розчином азотного добрива. Можна також застосувати добриво для кімнатних квітів. Через півмісяця після першого добрива інжир поливають органічним добривом. Підживлення в період активного росту проводять кожні 10 днів.

Як і коли обрізати і пересаджувати інжир

Дерево інжиру вимагає своєчасних обрізок. Без обрізок і прищипки гілок дерево виростає висотою в зріст людини, що в умовах квартирного зростання вкрай незручно і негарно. Інжир можна сформувати у вигляді дерева або куща. Для того щоб сформувати деревце, потрібно сформувати одне стебло, а щоб отримати пишний кущ — 2-3 кореневих втечі.

Пересаджують фігове дерево кожен рік до початку вегетації — в січні. Підготуйте ґрунт — суміш з рівних пропорцій піску і перегною, додайте трохи подрібненої яєчної шкаралупи. Акуратно дістаньте рослину зі старого горщика — його коренева система досить тендітна.

Огляньте кореневу систему на наявність гнилих і хворих. Обріжте їх і присипте порошком активованого вугілля.

Візьміть більший горщик з дренажними отворами і покладіть на дно дренаж — бити цегла або керамзит.

Поставте рослину в горщик так, щоб коренева шийка дерева була на одному рівні з ґрунтом, і присипте землею.

Пишіть:

49000, м. Дніпро,

вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:

(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити

«Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.